N°. 603. **DE GRONDWET.** 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

VRIJDAG 4 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR.
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten **M. Schooneveld en Zoon**,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet**.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . *f* 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegel regt daaronder begrepen.

De Nederlander karakteriseert met de hem eigen [illegible] den weêrzin, die, blijkens de Memorie van Toelichting, de Regering schijnt te koesteren *tegen* de afschaffing van den accijns op het gemaal, en er wordt aangetoond, dat het geheele voorstel schijnt gedaan te zijn om niet uit het zadel te worden geligt; maar dat men zelf alle mogelijke bezwaren en hinderpalen heeft opeengestapeld, om, als het ware, de aanneming onmogelijk te maken. Men wil de eer hebben van *iets* te hebben voorgesteld, dat bij uitstek populair kan heeten, en de verantwoordelijkheid der verwerping laden op de schouders der Vertegenwoordiging.

Volgens *de Nederlander* heeft het Gouvernement, blijkens de Memorie van Toelichting, de wet voorgedragen »*uit dwang*, met de overtuiging, dat *teleurstelling* het gevolg zal zijn, en met den duidelijken wensch, wat de ten uitvoerlegging aangaat, naar *uitstel*, hetwelk, vooral ook hier te lande, zoo dikwerf aan *afstel* gelijk is». Die gedwongen handeling noemt *de Nederlander*: »een wegcijfering van het Nederlandsche en grondwettige Staatsregt»; *wij* noemen het anders. Wij noemen die handeling een bewijs, dat dit Ministerie *beginselloos* is; dat het meer gehecht is aan *de portefeuille*, dan aan de handhaving der rigting, die het zeide te vertegenwoordigen; dat het, *om maar Ministerie te blijven*, zich zelf verloochent, doen wil wat men vordert, ook hetgeen gelijk is aan een zelfmoord. Noch het grondwettig, noch het Nederlandsch Staatsregt wordt *weggecijferd* door zoodanige handeling; maar het geeft het bewijs, dat dit Ministerie zeer weinig begrip schijnt te hebben van hetgeen de waardigheid en zelfstandigheid van een constitutioneel Gouvernement regt hebben te eischen.

Evenmin is de, meermalen door *de Nederlander* geopperde conclusie gegrond, *dat het voorstel niet mag worden ondersteund*, omdat de Regering, die zich laat dwingen, geene *Regering* meer is, maar een *regeerde*. Het is voor de anti-revolutie, die tegen elke verligting van lasten des volks gekant is, een uitvlugt, om, onder dat ijdele motief, de zaak zelve te verwerpen. Immers, wanneer men erkent, dat eene Regering de waardigheid en de zelfstandigheid uit het oog verliest, die de grondslagen moeten zijn van *elke goede regering*, dan behoort de eenige conclusie te zijn: »Gij zijt niet waardig te regeren; wij onthouden voortaan onze ondersteuning.» De anti-revolutie doet anders. Zij beschuldigt de Regering van »wegcijfering van het Nederlandsche en grondwettige Staatsregt;» met bijna grenzelooze minachting roept zij schier dagelijks van de daken: »Een Ministerie dat niet *wil* heen gaan, *blijft lang*,» en .... zoo dikwerf de gelegenheid dààr is, rekt de anti-revolutie *het leven* van dat Ministerie, dat, volgens *haar* oordeel, onwaardig zou zijn te regeren.

Is dat loijaal; is dat constitutioneel; is dat christelijk-historisch; is dat vaderlandslievend?

Ook voor *ons* was het geen geheim, dat de Regering maakt »*bonne mine à mauvais jeu*; maar wij willen, wegens de *beginselloosheid* van een Ministerie, wegens de inconsequente ondersteuning van eene kleine fractie in de Kamer, *het volk niet de dupe doen zijn van de historie*. Daarom zeiden wij reeds in No. 548:

»Voor wien, in den lande, is het nog eene vraag: of hetgeen de Regering voorstelt is »vrije beweging», of »afgedwongen concessie?»

»Wie, die het geheele bestaan van 't April-Ministerie heeft nagegaan, weet niet, dat het van den beginne af, loopt aan den leiband van *elke* meerderheid, die, naar de omstandigheden en naar den aard van 't onderwerp, kans heeft te ontstaan en zich staande te houden?

»Wie weet niet, dat zoodanig »meêgaan» slechts is het gevolg van de zucht, om, zonder *zelfstandigheid*, zonder *stelsel*, aan het roer te blijven, en geenszins een gebrek in onze constitutionele staatsinrigting?

»Zal nu, omdat eene Regering, ten believe van haar aanblijven, eigen meeningen over boord werpt en eigen stelsel opoffert, of liever — om voor iedere andere regering den weg te versperren — stelselloos aangrijpt en aanneemt, wat de meerderheid der Vertegenwoordiging verlangt, alles wat op die wijze wordt voorgesteld *niet* moeten ondersteund worden?

»Indien dit zóó ware: eene stelsellooze Regering zou steeds haar doel bereiken, dat is: *niets tot stand brengen*.

»Neen. Ook bij afkeuring welligt van het zonderling schouwspel, dat eene aldus zwakke, eene aldus inconsequente Regering aan het Vaderland aanbiedt, moet *ondersteund*, moet *aangenomen* worden wat voor het *algemeen belang* nuttig en wenschelijk is.

»De *Natie* mag het slagoffer niet worden van de inconsequentiën *eener Regering*.

Neem aan wat *goed* is, ook al wordt het voorgesteld door eene regering, die uwe sympathie niet bezit. Is *de Nederlander* evenwel overtuigd, dat: »het »Ministerie, regeringsorgaan van de Kroon, voor de »meerderheid der Tweede Kamer, niet uit overtuiging, »maar uit verlegenheid of uit politieke kansrekening »zwicht:» welnu, onthoudt dan uwe ondersteuning aan zoodanig bewind.

Aldus eene Regering ten toon te stellen, en toch haar leven te helpen rekken, is een politiek, uit de beginselen van MACCHIAVEL geput.

Volgens *de Nieuwsbode* is de heer VAN HALL een »Staatsman».

Waarschijnlijk, omdat die heer den titel van Minister van Staat voert?

Wat meer is: *de Nieuwsbode* noemt den heer VAN HALL een »*grijzen* Staatsman».

Zou *de Nieuwsbode* den heer VAN HALL beter kennen, dan hij zelf? De heer VAN HALL heeft immers nog niet zoo lang geleden erkend, dat hij slechts is een »*jong diplomaat*»?

Een der belangrijkste punten, die bij de aanhangige herziening van de Postwet ter sprake zijn gebragt en waarop wij gister beloofden te zullen terugkomen, betreft den vrijdom en den handel in dagbladen en boeken van de postdirecteuren.

Wij hebben reeds gister medegedeeld de verklaring der Regering, dat zij eene andere regeling dan de bestaande hoogst gewenscht, ja zelfs noodzakelijk acht; en wij willen nu kortelijk de beschouwingen uiteenzetten, die zij ontwikkelt om te komen tot de regtvaardiging der wijze, waarop zij voornemens is eene nieuwe regeling ten deze tot stand te brengen en onze opmerkingen te gelijkertijd in het midden brengen.

Volgens de Regering vordert het belang van het algemeen, dat de postkantoren belast blijven met het aannemen en bezorgen van abonnementen op nieuwspapieren en tijdschriften. De vrijdom van port, daarentegen, wenscht zij op te heffen, en daar alsdan »*van alles*» port zal moeten betaald worden, meent de Regering, dat het drijven van eigenlijken boekhandel van zelf zal verboden zijn. In zekeren zin kunnen wij dit beamen; maar dan wordt ook de handel in tijdschriften verboden, immers als *ook daarvoor* port zal moeten betaald worden, dan zal wel zelden, om een of twee dagen vroeger in het bezit te zijn van een *tijdschrift*, iemand zich eene uitgave *meer* getroosten, die schier het cijfer van het abonnement zelf evenaren kan. Wij gelooven dan ook, dat, door de opheffing van den vrijdom, de handel in boeken *en* tijdschriften wel tegelijk zal ophouden; intusschen zouden wij verlangen niet een verbod, dat *van zelf ontstaat*, maar een uitdrukkelijk verbod *bij de wet*. Wat den handel in »nieuwspapieren» betreft: wij zijn het eens met de Regering, dat het *algemeen belang* vordert, dat die handel ook voortaan den postdirecteuren geoorloofd zij. Het publiek kan dagelijks en, ten gevolge der verbeterde postadministratie, soms twee of drie malen per dag, *nimmer* de nieuwspapieren zoo spoedig ontvangen door middel van een boekhandelaar, als dit plaats heeft door middel van de regtstreeksche werking van het postkantoor.

In beginsel vereenigen wij ons derhalve met het denkbeeld der Regering, om voor de postdirecteuren den *vrijdom* op te heffen, zoo mede de bevoegdheid om handel in boeken te drijven.

Evenzeer kunnen wij het denkbeeld ondersteunen, om den postdirecteuren voor het verlies van de voordeelen, die de vrijdom oplevert, op de eene of andere wijze vergoeding toe te kennen. De redenering door de Regering gebruikt, kan gaaf door ons worden aangenomen: »Dat de post-directeuren aanspraak hebben »om op de eene of andere wijze vergoeding te erlan»gen voor het verlies van inkomen, hetwelk zij door »de intrekking van den vrijdom zouden lijden, kan, »naar het oordeel der Regering, niet met grond wor»den tegengesproken. Die meening berust geenszins »alleen op hetgeen men gewoon is verkregene regten »te noemen, want dat is voor verschillende wijzen van »beschouwing vatbaar; maar vooral ook op de omstan»digheid, dat de postambtenaren over het algemeen, »ook met inbegrip hunner emolumenten, niet in even»redigheid tot hunne werkzaamheden zijn bezoldigd. »Neemt men die emolumenten geheel of gedeeltelijk »weg, zonder vergoeding, dan zouden zij niet genoeg »overhouden om als eerlijke lieden in den stand, waar»toe zij behooren van hun inkomen met hunne huis»gezinnen te kunnen blijven leven. De regtvaardigheid »en het welbegrepen algemeen belang vorderen, dat »de verzoeking voor personen aan welke zoo veel moet »worden toevertrouwd, niet te groot gemaakt worde. »Dat hunne vaste belooning lager is dan die der amb»tenaren bij andere finantiële vakken van gelijken rang »is eene bekende zaak. Intusschen doet zich bij geen »ander vak, behalve in enkele zeer ondergeschikte be»trekkingen, de omstandigheid voor, dat de ambte»naren gelijk die van de postkantooren verpligt zijn »op de meest ongelegene uren van den dag en den »nacht, en op alle dagen van het jaar, de Zon- en »feestdagen niet uitgezonderd, dienst te doen. Dat de »postambtenaren zich daardoor in eenen exceptionelen »toestand bevinden, en hun vak in dat opzigt eene »zeer onaangename zijde heeft, kan niet worden mis»kend. Men voege hierbij, dat de werkzaamheden se»dert de invoering der postwet meer dan verdubbeld »zijn, en dat de goede loop, welke die zaak genomen »heeft, zeker voor een groot gedeelte aan de ijverige »medewerking der ambtenaren toe te schrijven is. »Eindelijk is bij dit vak, ten gevolge der ongunstige »verhouding van het getal der ambtenaren in de lagere »en hoogere rangen tot elkander, en van den bij het»zelve steeds gevolgden regel om de schatkist zoo min »mogelijk met pensioenen te bezwaren, de kans op »bevordering, zelfs voor den meest bekwamen, uiterst »gering of langzaam voortgaande, waarvan tot een »bewijs moge verstrekken, dat er bij het geheele vak »geen ambtenaar, tot de active dienst behoorende, »is op een tractement van *f* 800, die niet ten minste »acht, op een tractement van *f* 1000, die niet vijf»tien, of op een tractement van *f* 2000, die niet 28 »dienstjaren telt.»

Naar aanleiding van deze beschouwingen zal de Regering, zoo als zij verklaart: »in de eerstvolgende Staatsbegrooting een post brengen, de som van *f* 50.000 niet te boven gaande, om daaruit de straks gemelde vergoeding te vinden; terwijl het bedrag later bij dat der tractementen van de hier bedoelde ambtenaren, die bij elke nieuwe benoeming op nieuw te regelen is, ingesmolten kan worden.» De schatkist zal door zoodanige verhooging van uitgaven geene schade lijden, daar het bedrag dier uitgaven op den meerderen ontvang zal worden teruggevonden.

Tot zoover gaan wij gaarne met de Regering mede; maar wij kunnen ons minder vereenigen met het vervolg van het voorstel, dat aldus luidt: »Wordt »dit voorstel eventueel aangenomen, dan zal onmid»dellijk de hier bedoelde vrijdom worden ingetrokken, »onverminderd de verder te nemen maatregelen tot »wering van alle misbruik, en onafhankelijk van de »algemeene herziening waartoe in elk geval zal wor»den overgegaan».

Nu de Regering erkent de noodzakelijkheid van de opheffing van den vrijdom enz., zien wij geene enkele reden, waarom, terwijl de postwet wordt *herzien*, niet reeds dadelijk aan het plaan der Regering worde uitvoering gegeven. Indien eenvoudig werd bepaald, dat die opheffing enz. zou beginnen te werken met 1 Jan. e. k., dan is er, dunkt ons, geen bezwaar tegen de volledige herziening ook omtrent dit punt, van 't geen voor herziening *thans* reeds vatbaar is. De Staten-Generaal wetende, dat de opheffing het gevolg zal zijn van het brengen eener meerdere uitgaaf ad hoogstens *f* 50,000 op de volgende Staatsbegrootingen, zullen door de opheffing goed te keuren die uitgaaf *implicite* goedkeuren; en wij zien niet in, nu de herziening der postwet aan de orde is, waarom de beslissing van een vraagstuk moet worden uitgesteld tot bij de behandeling van de begrooting, waarover de discussiën toch reeds genoeg gerekt worden, terwijl de Regering-zelve erkent, dat zij de zaak voor beslissing rijp acht.

Uitstel is somtijds afstel; wijziging van het kabinet, aftreding of andere oorzaken kunnen het gevolg hebben, dat welligt in September niet *kan* worden gedaan wat nu wenschelijk voorkomt. En daarom dringen wij er op aan, onder herinnering aan de Vaderlandsche spreekwijs: *»stel niet tot morgen uit wat gij heden kunt doen,«* dat *nu* het vraagstuk der post-directeuren bij gelegenheid van de herziening der postwet beslist worde.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

De telegraaf heeft een zeer juist verslag gegeven van de verklaringen door lord John Russell in het Lagerhuis in de zitting van Maandag afgelegd, ten aanzien van den loop der onderhandelingen te Weenen. Het verslag dezer zitting stemt daarmede volkomen overeen en voegt niets nieuws bij het reeds medegedeelde.

De verklaringen van den edelen lord hebben dus geen nieuw licht verspreid over den stand van zaken. Zij bepalen zich bij de bevestiging van reeds bekende feiten.

Daaronder behoort, dat toen de plenipotentiarissen van Frankrijk en Engeland verklaarden, dat hunne instructiën niet veroorloofden verder te gaan en zich van de conferentie verwijderden, Oostenrijk integendeel, verklaarde dat het alle middelen om tot den vrede te geraken niet uitgeput achtte.

Het is te hopen, dat binnen kort meer volledige opheldeningen in het parlement zullen worden gegeven.

Reeds gister deelden wij mede, dat lord Palmerston beloofde het parlement mede te deelen de documenten betrekkelijk de onderhandelingen, maar zonder den dag aan te wijzen, wanneer hij die mededeelingen zal doen.

Het is te wenschen, dat die dag spoedig op handen zij.

Lord Lansdowne heeft ook in het Hoogerhuis op eene interpellatie van lord Derby verklaard, dat hij niet twijfelde of Clarendon, hoofd van het Foreign-Office, op dien oogenblik in de zitting niet tegenwoordig, zou binnen kort een overzigt geven van al hetgeen voorgevallen is.

Uit Marseille wordt onder dagteekening van 2 Mei medegedeeld: Met de *Simois* zijn tijdingen uit Konstantinopel ontvangen tot 23 Mei. De eerste Sardinische troepen waren aan boord van een fregat aangekomen.

Te Maslak stonden 20,000 Franschen; het kamp zou tot 80,000 gebragt worden.

De Russen hadden na Reni ontruimd te hebben, zich in Bessarabie, in de sterkten te Bender, Chotyin en Ismaïl geconcentreerd.

Volgens berigten uit de Krim van den 21sten April hadden de Franschen in den nacht van den 18den de derde paralel met elkander vereenigd en waren 30 ellen van het bastion du Mat verwijderd.

Omar-Pacha, lord Raglan en kolonel Morris hadden den 19den met 12,000 man eene groote verkenning bewerkstelligd, in de rigting van Baidar; de Russen hadden echter het gevecht ontweken en hunne stellingen verlaten.

De Engelschen hadden denzelfden dag twee hinderlagen over den toren van Malakoff veroverd, bij welke gelegenheid de kolonel Egiston sneuvelde.

De zuidelijke toren du Mat en Malakoff waren tot zwijgen gebragt.

De Montebello heeft 200 bommen in de vesting geworpen.

Iskender Bey heeft den 21 April met kavallerie eene verkenning gedaan, doch ook toen ontweken de Russen het gevecht.

Ongelukkig bevestigt het zich, dat generaal Bizot overleden is.

Alle correspondentien uit Konstantinopel zijn thans ten aanzien van dit punt eensluidend, onder bijvoeging dat de ter-aarde-bestelling van den dapperen generaal den 16 met veel plegtigheid heeft plaats gehad.

Het is moeijelijk te verklaren, waarom de *Moniteur* hoop gaf, dat deze hoofd-officier in het leven zou blijven en dat in berigten uit de Krim tot den 28 April in dat blad voorkomende geene melding gemaakt wordt van zijn overlijden.

Een brief uit Konstantinopel van den 19 April aan de *Köln. Zeit.* gerigt meldt, dat het reisplan van lord Stratford de Redcliffe, naar de Krim, zou ten doel hebben om lord Raglan te ondervragen, namens de door het Lagerhuis op voorstel van den heer Roebuck benoemde commissie van enquête.

Ten aanzien der vredes-onderhandelingen weinig nieuws.

Uit Weenen wordt, onder dagteekening van 2 Mei, gemeld: De baron von Hess vertrekt heden. Volgens de dagbladen heeft gisteren eene conferentie plaats gehad tusschen de heeren Buol, de Bourqueney en Westmoreland, waarna Graaf Buol onmiddellijk eene bijeenkomst met den Keizer gehad heeft.

Uit het gewone jaarlijksche verslag van den Zwitserschen bondsraad blijkt, dat de regering van Zwitserland door de Westersche mogendheden niet is aangezocht geworden om haar stelsel van neutraliteit te verlaten.

Sir Charles Wood gaf Dingsdag avond aan het Lagerhuis berigt, dat eene depêche is ontvangen van Lord Raglan, gedagteekend uit het kamp vóór Sebastopol, Maandag 30 April, en meldende, dat het Russische leger tusschen Belbeck en Walkenzie met twee divisiën versterkt is. Overigens leverde de zitting niets belangrijks op.

Er zijn geene nieuwe berigten verschillende van die, welke wij reeds mededeelden nopens den aanslag Zaturdag jl. tegen den Keizer der Franschen ondernomen.

De regtsgeleerde bladen bevestigen voor het grootste gedeelte wat wij gister ten dezen aanzien meldden.

In de zitting van het Lagerhuis van eergister heeft de heer Bright lord Palmerston verzocht den dag aan te wijzen wanneer hij de beloofde documenten zal overleggen.

Het hoofd van het kabinet antwoordde daarop, dat zulks geschieden zal zoodra die stukken gereed zijn.

De ministeriële crisis in Sardinie schijnt moeijelijkheden te veroorzaken, welke aanvankelijk niet voorzien werden.

De Koning schijnt vast besloten te hebben, om de regterzijde het beheer der zaken niet toe te vertrouwen.

Generaal Durando, wiens homogeneïteit met het afgetreden bekend is, schijnt niet te zullen slagen in de zamenstelling van een nieuw kabinet.

Aangenomen zelfs, dat de Koning den graaf Revel en andere hoofden der regterzijde met de zamenstelling van een nieuw kabinet zal belasten, dan is het niet te verwachten, dat zij eene combinatie zullen vormen, welke in de kamer van afgevaardigden ondersteuning vindt.

Men zou dan de toevlugt moeten nemen tot eene ontbinding.

De moeijelijkheden zijn dus groot. Op den 28 hebben er eenige liberale manifestatien plaats gehad.

De zitting der Spaansche Cortes van den 27 April heeft zich weder door onstuimigheid gekenmerkt.

De heer Pablo Avecilla had beweerd, dat de coupons der rente moesten geprotesteerd worden. De heer Madoz bestreed dat gevoelen; aan beide kanten gaf dit tot hevige uitdrukkingen aanleiding.

Er bestond twijfel of de Koningin hare goedkeuring zou schenken aan het ontwerp op den verkoop van geestelijke en nationale goederen. Sommige beweerden zelfs, dat er ten dezen aanzien verdeeldheid bestond in den boezem van het kabinet, en dat de heeren O'Donnell en Luzuriaga zich bepaaldelijk tegen de uitvoering der wet hadden verklaard, zoo lang het hof van Rome daaraan zijne goedkeuring niet had verleend.

Die geruchten waren van allen grond ontbloot.

Nooit was het kabinet eenstemmiger dan thans.

Koningin Isabella aarzelde aanvankelijk wel om hare goedkeuring aan de wet te schenken; maar eene depêche uit Madrid, onder dagteekening van den 30sten, meldt, dat de Minister van Finantien zich dien dag naar Aranjuez begeven heeft en zich overtuigd hield van de sanctie der Koningin.

Het gerucht was verspreid, dat de nuntius van den Paus tegen de afkondiging dezer wet geprotesteerd had. Indien dit metderdaad waar is, dan mogen wij niet onopgemerkt laten, dat dit protest in ieder geval slechts betrekking kan hebben op den verkoop der geestelijke goederen. Bovendien herinnere men zich, dat de Minister van Finantien bij de beraadslagingen over deze wet met veel omhaal van woorden aantoonde, dat, krachtens een concordaat tusschen Rome en Spanje, de Paus, in het onderhavig geval, het regt niet heeft om protest aan te teekenen.

FRANSCHE POST.

Het overlijden van den dapperen generaal Bizot is thans zeker. Men zegt, dat hij overleden is als het slagtoffer zijner moedige onvoorzigtigheid. Hij nam de werken te paard in oogenschouw op een oogenblik, dat hij van alle kanten aan de vijandelijke kogels ten doel stond.

— Men spreekt op nieuw weder van de adhaesie, welke door Spanje en Portugal aan de zaak der Westersche in den worstelstrijd tegen Rusland zou worden gegeven. Men voegt er bij, dat de Spaansche regering er op aandringt dat Engeland en Frankrijk, daarentegen, de zelfstandigheid harer bezittingen in Amerika en voornamelijk van Cuba waarborgen, tegenover de aanmatigende aanschen der Vereenigde Staten.

— Onmiddellijk na de in-hechtenis-neming van Liverani, heeft het Keizerlijk hof van Parijs de zaak onderzocht. De beschuldigde heeft zijne plannen bekend. Hij was zeer laconisch en hield, naar men zegt vol, dat hij geen medepligtigen heeft en zulks in strijd met de lezing volgens welke de politie zou ontdekt hebben, dat vijf personen zich met misdadige voornemens ten aanzien van den Keizer, naar Londen begeven hadden en men ze zelf reeds op het spoor zou zijn. Dit alles is slechts een gerucht.

Eergister heeft het Keizerlijk hof een arrest uitgesproken naar aanleiding waarvan Liverani naar het hof van assises van de Seine is gerenvoyeerd om daar te regt te staan wegens de beschuldiging van poging tot moord op den persoon des Keizers.

Men zegt, dat het arrest van het hof en de acte van beschuldiging reeds Maandag zouden zijn onderteekend. De wet verleend hem vijf dagen om zich in cassatie te voorzien

Indien de beschuldigde, gelijk uit zijne taal op te maken is, zich niet in cassatie voorziet, dan kan het vonnis op den 10 Mei reeds worden uitgesproken.

— De heer Paillet is den beschuldigde als raadsman toegevoegd.

— Men leest in de *Gazette des Tribunaux*:

»Onmiddellijk na de in-hechtenis-neming van den bedrijver van den aanslag op den persoon van Z. M. heeft de criminele instructie een aanvang genomen.

»De moordenaar is 28 jaren oud.

»Hij heet niet Liverani, gelijk wij aanvankelijk medeedeelden.

»Hij had wel is waar een Sardinisch paspoort bij zich op dien naam afgegeven; maar het is gebleken dat die naam valsch is.

»Hij heet eigenlijk Giovanni Pianori.

»Hij is te Fuenza geboren en oefende daar het beroep van schoonmaker uit.

»Onmiddellijk na zijne in-hechtenis-neming is het verhoor onafgebroken voortgezet.

»Gister ochtend (30 April) heeft de heer regter van instructie Treilhard den raad verslag gegeven, en is de misdadiger gerenvoijeerd naar het hof, dat bevoegd is tot het in staat van beschuldiging stellen.

»De stukken zijn onmiddellijk in handen van den heer Procureur gesteld, krachtens art. 133 van de Code voor criminele instructie.

»De Kamer voor het in staat van beschuldiging stellen werd in buitengewone zitting bijeengeroepen, om het verslag der instructie aan te hooren, en na dit verslag door den heer advocaat-generaal Croissant uitgebragt, gehoord te hebben, heeft het hof het arrest uitgesproken, waarbij Giovanni Pianori naar het hof van assises van de Seine gerenvoijeerd wordt, ten einde daar overeenkomstig de wet te regt te staan.

»Men verzekert, dat de zaak voor de Jury gebragt zal worden gedurende eene der volgende zittingen van het hof van assises.«

Le Droit voegt bij gelijksoortige bijzonderheden, dat het arrest den beschuldigde des avonds is medegedeeld, en dat hij in de eerste helft van Mei voor het hof van assises zal verschijnen. De procureur-generaal Rouland zat het woord voeren.

De *Constitutionnel* deelt o. a. de volgende bijzonderheden mede:

»Wij hebben gemeld, dat Pianori onder zijn overjas eene andere kleeding droeg, met behulp waarvan hij de menigte hoopte te ontsnappen, zoo hij niet ten plaatse der misdaad ware gearresteerd geworden. De kleêren waren wit. Pianori was, onder anderen, voorzien, niet van een *revolver*, maar van twee pistolen. Hij droeg eene som van 115 francs bij zich.«

Hij zal teregt staan onder den naam van Pianori, ofschoon het nog niet zeker is, dat deze zijn eigenlijke naam is.

— De *Moniteur de l'Armée* deelt de volgende veranderingen mede in de kommandementen der infanterie-brigades van het leger in het Oosten. Generaal Breton vervangt den generaal d'Auzille de Paladines, bevorderd tot divisie-generaal; de generaal de Pecyneult de Lavarande vervangt den generaal Monet, insgelijks tot divisie-generaal bevorderd; de generaal de Saint-Pol vervangt den generaal Bousinger, in Frankrijk teruggekeerd,

— Er komen hier zeer vele gevallen voor dat de arbeiders weigeren te werken. Dit had ook dezer dagen te Rochefort plaats, waar 200 arbeiders hun arbeid staakten. De regering zag zich verpligt tusschen beide te treden en moest de hulp der militaire magt inroepen, om aan deze ongeregeldheden paal en perk te stellen.

— Men zegt, dat hier binnen kort voor niet minder dan 250 millioen schatkist-bons zullen worden uitgegeven. Ook spreekt men van eene nieuwe leening van 500 millioen francs, welke in de maand September zou tot stand komen.

— Een Keizerlijk besluit van 23 April bepaalt, dat voortaan het invoerregt van nitrate, soda en potasch, dat door Franse schepen aangebragt is, bepaald is op 1, 6 en 8 fr. per 100 pond, naar gelang zij komen uit landen, aan gindsche zijde van Kaap Horn en van Kaap de Goede Hoop, van andere landen uit Europa of van de entrepôts en op 11 fr. per 100 pond voor die, welke met buitenlandsche schepen zijn aangebragt.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Is ingekomen een wetsontwerp, houdende bepalingen omtrent de huishouding en tucht op de koopvaardijschepen, van den navolgenden inhoud:

Art. 1. Elk koopvaardijschipper moet twee jaren op een Nederlandsch schip als eerste stuurman ter koopvaardij, of gedurende denzelfden tijd in gelijken of hoogeren rang bij de rijks-marine hebben gediend.

Art. 2. Het voorgaande artikel is niet van toepassing op hen, die vóór de afkondiging dezer wet eene zeereis als schipper gedaan hebben.

Art. 3. Zij die niet bezitten de vereischten, vermeld in art. 1, of die, naar art. 27 onbevoegd verklaard, gedurende het tijdvak van onbevoegdheid als schipper varen, worden gestraft met eene boete van *f* 300 tot *f* 1000, of zonder gevangenzetting van acht dagen tot een maand.

Art. 4. Onverminderd de regtsvordering tot schadevergoeding uit de niet-nakoming der verbindtenis van de schipper jegens de reeders, en van het scheepsvolk jegens den schipper, kan het verzuim of de overtreding van dienstpligten, ook in gevallen niet door het gewone strafregt voorzien, hem aan correctionnele en disciplinaire straffen blootstellen, naar de onderscheidingen in deze wet gemaakt.

Art. 5. De schipper, de stuurlieden en de vende

palingen, die, voor den aanvang der reis, zich niet op den bepaalden tijd aan boord bevinden, of zich daarvan verwijderen, zoodat zij door eigen schuld de reis niet medemaken, worden, indien zij noch gagie noch handgeld hebben ontvangen, gestraft, de schipper en de stuurlieden met gevangenzetting van drie dagen tot twee maanden en geldboete van *f* 25 tot *f* 300; de overige schepelingen met gevangenzetting van drie dagen tot twee maanden.

Zij, die eenige gagie of handgeld hebben ontvangen, en zich op den voormelden voet onttrekken, worden gestraft met eene gevangenzetting van ten minste twee maanden, ten hoogsten twee jaren, en eene geldboete, voor den schipper en stuurman van *f* 50 tot *f* 600, van de overige schepelingen van *f* 10 tot *f* 150.

Art. 6. De desertie van het schip gedurende de reis wordt gestraft met gevangenissetting van één tot vijf jaren, als zij door den sshipper, van zes maanden tot drie jaren als zij door den stuurman, en van drie maanden tot twee jaren als zij door de overige schepelingen is gepleegd.

Art. 7. Door de bepalingen van artt. 5 en 6 dezer wet wordt geen inbreuk gemaakt op het voorscheilt van art. 402 van het Wetboek van Koophandel.

De schipper kan hen, die ingevolge dat artikel met den sterken arm op het schip zijn teruggebraht, tot het oogenblik der afreis in verzekerde bewaring houden.

Art. 8. De schipper, of die hem vervangt, oefent een disciplinair gezag over de schepelingen uit, en kan hen wegens verwijdering van boord zonder verlof, verlengde afwezigheid na afloop van verlof, verzuim van dienst, en wegens elke inbreuk op hunne verpligtingen met de verbeurte van een tot vijftien dagen gagie straffen.

Dronkenschap, vechterij, beleediging en stoorniswekkende onzedelijkheid kunnen met gelijke verbeurte van gagie door den schipper worden gestraft.

Door deze bepalingen wordt geen inbreuk gemaakt op de voorschriften van artt. 436 en 437 van het Wetboek van Koophandel.

Art. 9. Hij, die eenmaal op grond van art. 8 is gestraft, kan, in geval van herhaling, door den schipper disciplinair van één tot drie dagen regt in de boeijen worden geslooten.

Art. 10. Muiterij, geweldadig verzet, dienstweigering, bedreiging jegens meerderen in rang, en weigering van bijstand bij muiterij en bij het arresteren van schepelingen kunnen met gelijke disciplinaire sluiting in de boeijen gedurende drie dagen, zelfs verhoogd door kromsluiting gedurende den dag, door den schipper worden gestraft.

In de gevallen voorzien in dit en het vorig artikel kan de verbeurte van gagie tot dertig dagen worden uitgestrekt.

Art. 11. De monsterrol wijst de bestemming van de gelden aan, voortvloeijende uit de verbeurde gagie.

Art. 12. Onverminderd de bovenvermelde disciplinaire straffen zijn de bepalingen van artt. 209 tot 218 van het Wetboek van Strafregt toepasselijk op muiterij en verzet van passagiers tegen den schipper, en van mindere schepelingen jegens hunne meerderen in rang; wordende de schipper ten aanzien der passagiers en alle schepelingen en de meerderen in rang ten aanzien der mindere schepelingen beschouwd als ambtenaren werkzaam ter uitvoering der wet.

Art. 13. Alle schepelingen zijn gehouden de bevelen des schippers, betrekkelijk het beheer van het schip, de zorg voor de lading en de bevordering der reize, te volgen; bij weigering is de schipper geregtigd hen daartoe te noodzaken.

Hij wordt, ook ten opzigte der passagiers, tot het bewijs van het tegendeel, steeds geacht tot gemeen behoud en uit geoorloofde zelfverdediging te hebben gehandeld.

Art. 14. Aan boord van het schip is, behalve de stukken in het Wetboek van Koophandel gevorderd, aanwezig een strafregister, hetwelk bij de aanmonstering door den waterschout wordt geparapheerd.

Art. 15. In het strafregister worden achtervolgens door den schipper de opgelegde straffen met de opgave der overtreding ingeschreven en geteekend.

De schipper doet alle aanteekeningen op het strafregister door twee schepelingen, bij voorkeur door de stuurlieden, mede onderteekend. Kan dit laatste geen plaats hebben, dan vermeldt de schipper het op het register met de reden er van.

Art. 16. Schippers, die, daartoe verpligt, geen strafregister aan boord hebben of het niet behoorlijk hebben ingevuld, of, zoo daarop, hetzij misdrijven, naar 's Rijks wetten strafbaar, hetzij in-bewaarstellingen van personen als veiligheids-maatregelen, zijn vermeld, het niet binnen veertien dagen na hunne aankomst aan den kantonregter der plaats van bestemming hier te lande hebben vertoond, zijn alleen uit hoofde van een of meer dezer verzuimen strafbaar, voor de eerste maal met boete van *f* 50 tot *f* 300, en bij herhaling met het maximum der boete en gevangenzetting van drie dagen tot eene maand.

Art. 17. De straffen van verbeurde gagie, op het strafregister niet vermeld, worden geacht ten onregte te zijn toegepast.

Art. 18. De schepeling, die zich bij de betaling der gagie met de korting als opleggende straf bezwaard acht, kan, binnen 's lands bij den kantonregter der plaats waar de betaling geschiedt, en buiten 's lands, indien daar de betaling geschiedt, bij den Nederlandschen consul, vordereh dat de schipper het strafregister, wanneer dit moet worden gehouden, overlegge, dat hij worde gehoord, en dat aan zijne bezwaren, tegen de toepassing dezer straf onderzoek worde gedaan.

De ingeroepen autoriteit handhaaft, matigt of vernietigt de opgelegde korting zonder hooger beroep.

Indien buiten 's lands, ter plaatse waar de betaling geschiedt, geen Nederlandsche consul aanwezig is, behoudt de schepeling gedurende vijf jaren het regt, om van den kantonregter van de plaats, van waar de laatste reis hier te lande ondernomen was, op denzelfden voet herziening der hem opgelegde korting te vragen.

Art. 19. Misbruik van de bevoegdheid tot sluiting in de boeijen of tot in-bewaring-stelling naar art. 20, kan aanleiding geven tot burgerlijke en strafregtelijke vervolging, en tot toepassing van art. 27 dezer wet.

Het vermelden der sluiting in de boeijen op het strafregister regtvaardigt haar, tot het bewijs van het misbruik.

Het niet of onbehoorlijk vermelden dezer straf levert een vermoeden van misbruik op.

Art. 20. Misdrijven aan boord gepleegd, crimineel of correctioneel strafbaar naar deze of andere rijkswetten, worden op het strafregister vermeld.

De schipper neemt ten aanzien van hen die ze hebben gepleegd, zoowel passagiers als schepelingen, al die maatregelen van voorzorg, welke de aard der zaak vordert, hij kan hen, zoo hun vrij verkeer gevaarlijk is, in overleg met de stuurlieden, in verzekerde bewaring stellen; hij vermeldt de genomene maatregelen op het strafregister, en deelt bij zijne aankomst hier te lande, met overlegging van het strafregister, het gebeurde aan den kantonregter der plaats van zijne bestemming mede. Buiten 's lands doet hij die mededeeling aan den bevelvoerder van de Nederlandsche oorlogsschepen, welke zich daar mogten bevinden, en bij gebreke van deze, aan den Nederlandschen consul, of bij gebreke ook van dien, aan de plaatselijke autoriteit.

Hij neemt den raad dier autoriteiten in, en besluit tot die maatregelen, waardoor de misdadiger spoedig en met zekerheid aan den bevoegden regter kan worden overgeleverd.

De bepalingen van dit artikel zijn ook toepasselijk indien iemand op reis krankzinnig mogt worden.

Art. 21. Schippers, niet tot het houden van strafregisters verpligt, zijn desniettemin bevoegd, in de gevallen bij art. 30 bedoeld, de maatregelen, daar voorgeschreven, te nemen.

Zij zijn verpligt daarvan en van aan boord gepleegde misdrijven, naar 's Rijks wetten strafbaar, binnen veertien dagen aan den kantonregter der plaats van hunne bestemming hier te lande mededeeling te doen, op straf, in geval van verzuim, eener geldboete van *f* 25 tot *f* 100 voor de eerste maal, en bij herhaling, op straf van het maximum dier geldboete en gevangenzetting van één tot veertien dagen.

Art. 22. De schepelingen hebben voor kunne diensten regt op gagie, voeding, ruimte tot ligging en verblijf, en eene betamelijke behandeling.

Art. 23. De gagie, zoowel van den schipper als van de overige schepelingen, wordt aan hen persoonlijk of aan hunnen gemagtigde uitbetaald.

De volmagt door hem afgegeven is steeds herroepelijk, al ware zij in verband met andere verbindtenissen gebragt.

Op de gagie kan geen beslag gelegd worden; zij kan evenmin met eenig gevolg worden afgestaan, dan ten behoeve van ouders, huisvrouwen en kinderen voor de helft, en ten behoeve van andere bloed- of aanverwanten tot in den vierden graad voor één derde.

De gagie der schepelingen is echter verbonden voor de kortingen, door den schipper als straf opgelegd.

De gagie van den schipper is verbonden voor de vergoeding, welke hij, door het te kort doen aan zijne verbindtenis of door wangedrag, aan de eigenaren van het schip schuldig is.

Deze voorregten kleven ook op het afgestaan deel der gagie, voor zooverre het niet is voldaan; zij worden echter bij voorkeur op het niet afgestaan deel verhaald.

Art. 24. De schipper, die zonder noodzaak een deel der in de monsterrol toegestane voeding onthoudt, begaat een misdrijf; hij is niet alleen deswege vergoeding schuldig, maar strafbaar na afloop der reis, op de klagt der schepelingen, met gevangenzetting van acht dagen tot zes maanden.

Is de inhouding noodzakelijk, de schepeling heeft regt om in evenredigheid verhooging van gagie te vorderen.

Art. 25. Een derde van het scheepsvolk is bevoegd om buiten 's lands van den Nederlandschen consul of van de plaatselijke autoriteit een onderzoek naar de deugdzaamheid en genoegzaamheid der victualie te vorderen.

De schipper is verpligt de onbruikbare victualie op last dezer autoriteiten tegen bruikbare te verwisselen en het noodige zich aan te schaffen.

Art. 26. Op gelijke wijze kan buiten 's lands over onvoldoende ligging en ruimte worden geklaagd en onderzoek daarnaar worden ingesteld.

De schipper is op last der autoriteiten verpligt in het gebrekkige te voorzien.

Onafhankelijk van de bepaling van art. 444 van het Wetboek van Koophandel, hetwelk van volle kracht blijft, wordt de schipper, die de aan hem, overeenkomstig dit en vorig artikel, gegeven bevelen niet heeft voldaan, geacht zich jegens het scheepsvolk te hebben misdragen.

Art. 27. Den schipper, die zich ten opzigte van schip, lading, scheepsvolk of passagiers, op eenigerlei wijze heeft misdragen, kan, onafhankelijk van burgerlijke en strafvervolging, de bevoegdheid worden ontnomen, om gedurende eenen bepaalden tijd, twee jaren niet te boven gaande, als Schipper op een Nederlandsch schip te varen.

Het oordeel hierover wordt opgedragen aan eenen raad van tucht, bestaande uit twee zee-officieren en drie koopvaardijschippers, in of buiten werkelijke dienst.

Deze raad wordt door Ons ingesteld en heeft zitting te Amsterdam.

Hij doet (de aangeklaagde schipper, mondeling of schriftelijk, gehoord) buiten vorm van proces uitspraak.

Deze uitspraak wordt ter griffie der regtbank te Amsterdam nedergelegd.

Geen onderzoek kan te dezer zake plaats hebben dan op eene aanklagte van de reeders, van de eigenaars der lading, van het scheepsvolk, of van de passagiers.

De klagte wordt ingediend aan den Min. van Marine en door hem ter voorloopige beoordeeling gesteld in handen van den advocaat-fiscaal van het Hoog Militair Geregtshof.

Indien het advies van dien ambtenaar is afwijzend, wordt, indien de Min. van Marine zich daarmede verenigt, geen verder gevolg aan de klagte gegeven. Eene instructie, door Ons vast te stellen, kan alle zoodanige voorschriften inhouden, als behoudens het hovenbepaalde, tot geregelde afdoening van zaken bij den raad van tucht mogten worden vereischt.

Slot-artikel.

De bepalingen van artt. 9, 10, 14, 15, 16, 17 en van het 2de en 3de lid van art. 19 zijn niet toepasselijk op koopvaardijschepen beneden de 100 lasten. Art. 18, het eerste lid van art. 19, voor zooveel betreft de in verzekerde bewaring-stelling, en art. 20 zijn ook op deze schepen van toepassing, met uitzondering van hetgeen daar omtrent het strafregister is bepaald, hetwelk op schepen beneden de 100 lasten niet behoeft te worden gehouden.

Lasten en bevelen, enz.

's Gravenhage, 3 Mei.

Z. M. heeft tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd, Mr. L. W. C. Keuchenius, fungerend secretaris-generaal bij het Departement van Kolonien.

Z. M. heeft benoemd bij het wapen der artillerie, bij den staf van het wapen, tot kapitein, de 1ste luitenants J. F. van Heutsz en M. P. Mol, van dien staf, magazijnmeester de artillerie van de 2de klasse, de eerste te Neuzen en laatstgemelde te Woerden.

Naar wij vernemen, moet er in de Staats-Commissie voor de emancipatie der slaven nog al eene groote verscheidenheid van gevoelen bestaan, zoowel met betrekking tot het beginsel zelf als ten aanzien van de wijze, *waarop* het zou moeten worden uitgevoerd; althans, indien dat groote verschil tot geene toenadering mogt kunnen leiden, vreest men voor de schraalheid der vruchten, welke de Nederlandsche eer en de ongelukkige slaven van het bestaan der Staats-Commissie dogsten zullen.

Men berigt ons, dat de Gouverneur-Generaal van Ned. Indie de bepaling heeft ingetrokken, volgens welke geen suiker-contractant zijn fabriek zonder verlof der Indische Regering mag verlaten. De aanleiding tot de intrekking van deze bepaling moet, naar men zegt, in de omstandigheid zijn gelegen, dat de heer 's Jacob, suiker-contractant en zwager van den heer Rochussen, geen verlof hebbende kunnen bekomen, om langer dan gedurende een tweejarig verlof zijne fabriek te verlaten, door den Minister van Koloniën, in strijd met de beslissing, en het advies van den Gouverneur-Generaal in het gelijk moet zijn gesteld.

Gaarne berigten wij, dat mevrouw Jenny (Goldschmit) Lind, gedurende haar verblijf hier ter stede, voor haar bijzonder gebruik zich bediend heeft van eene piano van Blanchet fils uit het, met zoo veel roem bekende magazijn van den heer van Olleleu da Silva, op den Nieuwen Uitleg alhier.

De heer Eduard Adolphe de Bockum Dolffs, schrijver van de *Urania* zal op morgen avond zijne beloofde afscheids-soirée geven in de zaal der loge (Fluwelen Burgwal.)

H. M. de Koningin, HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik, prins Frederik en prinses Maria en HH. DD. HH. de hertog Bernard van Saksen Weimar en zijne dochter de hertogin Anna hebben gisteren avond het derde en laatste sociaal en instrumentaal concert bijgewoond, dat Mev. Jenny Goldschmidt, geb. Lind en haar echtgenoot in de zaal *Diligentia* alhier hebben gegeven. Verleende de edele zangeres te Amsterdam hare ondersteuning voor een concert ten behoeve der noodlijdenden door de overstroomingen, wilde zij Vrijdag ll. ook welwillend medewerken tot het concert, dat door den heer Joll. Verhulst te Rotterdam gegeven werd: ook het concert van gisteren avond strekte niet ten baten voordeele, maar wel voor een tot stand te brengen *Pensioen- of Ondersteunings-fonds*, voor toonkunstenaars te 's Gravenhage. Zij gaf daardoor een nieuw blijk, dat zij hare uitmuntende gaven gaarne onbekrompen en wel vooral tot een weldadig einde wenscht aan te wenden. Na al hetgeen in buitenlandsche bladen en in den laatsten tijd ook in de binnenlandsche over Jenny Lind is geschreven, is het overbodig te achten over het talent van die groote zangeres uit te weiden. Uit Leiden schreef men dezer dagen nopens het concert, dat zij Maandag avond jl. aldaar heeft gegeven, « dat zij den Meiavond door haar zang verheerlijkt heeft en aan de ingezetenen een kunstgenot bereidde, dat hun onvergetelijk blijven zal, haar onvergeetlijk talent bij zoo veel beminnelijken eenvoud, voerde niet slechts de geestdrift ten top, maar liet gevoelens van bewondering en vereering achter. » Die woorden zijn geheel van toepassing op het concert van gisteren avond. Na elk stuk, dat de zangeres voordrieg, werd zij onder daverende toejuichingen teruggeroepen, welke blijken van vereering op de meest heusche en bevallige wijze door haar werden beantwoord. Ook haar echtgenoot de heer Otto Goldschmidt, die haar door zijn

gevoelig pianospel meesterlijk accompagneerde, handhaafde ook hier als solist zijn gevestigden naam. Hem viel mede groote toejuiching ten deel. Het orkest heeft onder de leiding van den heer Lubeck, zoowel bij het accompagnement, als bij de uitvoering der ouvertures zich meesterlijk van zijne taak gekweten. Bij het einde van het concert werden fanfares aangeheven en onder het innigste vreugdegejuich der talrijke menigte nam Jenny Lind afscheid van het publiek, dat blijk gaf dat het hare uitstekende bekwaamheden en edelen menschenmin op zoo hoogen prijs stelde. Na den afloop van het concert hebben de leden van het orkest haar eene serenade gebragt, waaraan de groote menigte, die zich in den omtrek bevond, hartelijk deel heeft genomen.

Heden vertrekt zij met haren echtgenoot en gevolg uit deze hofstad naar Amsterdam.

---

* De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft ter kennis gebragt van degenen, die mogten verlangen tot den op den 1 September aan te vangen cursus der kon. akademie, tot opleiding van burgerlijke ingenieurs enz. te worden toegelaten, dat de commissie, belast met het onderzoek der kandidaten, hare zittingen zal houden in het akademiegebouw te Delft, in den loop der volgende maand Junij, op de dagen en uren, welke zullen worden bekend gemaakt aan allen, die zich ter bekoming van berigt dienaangaande, vóór het einde der loopende maand Mei schriftelijk aan den heer directeur der akademie zullen hebben aangemeld. In voldoening aan voormeld artikel is tevens herinnerd, dat zij, die in voege voorgeschreven, verlangen te worden toegelaten, bij het examen het bewijs zullen moeten overleggen, dat zij op den 1 September aanst. den ouderdom van 17 jaren zullen zijn ingetreden, en dat zij, ingevolge het programma der akademie, geplaatst in de Staats-Courant van den 31 October 1842 en de wijzigingen daaraan toegebragt, en medegedeeld in de Staats-Courant van den 10 Junij 1847, zullen moeten doen blijken de kundigheden te bezitten, ook vermeld in de *Staats-Courant* van 3 Mei 1855.

---

* Men vernneemt, dat op 10 Mei aanstaande zal worden geopend eene buitengewone zitting der Provinciale Staten van Groningen, ter benoeming van een lid voor de Eerste Kamer der Staten-Generaal, in plaats van wijlen den heer J. de Sitter.

Sedert de laatst gedane bekendmaking zijn door de belanghebbenden geligt de volgende door Z. M. verleende octrooijen: een in dato 30 December 1854, voor tien jaren, aan J. Sainthill, te Brussel, domicilium bij A. F. de Bas, procureur te 's Gravenhage, op de invoering van verbeteringen in de vervaardiging van gasstoffen tot verlichting en verwarming, voor welke vervaardiging hij den 15den September 1851 een octroom heeft verkregen voor den tijd van tien jaren; een voor vijf jaren aan J. J. H. de Bruin, te Angeren, op de uitvinding van een werktuig tot het kerven van tabak; een voor gelijken tijd aan C. Janmaat te Amsterdam, op de uitvinding van een nieuwen schoorsteenkap, waardoor de trekking bevorderd en brandgevaar opgeheven wordt; een voor gelijken tijd aan W. J. Kruleweg te Vaals, op de uitvinding van een toestel, om bij het op hol raken van paarden of eenig ander ongeval, een rijtuig onmiddellijk te doen stilstaan; een voor gelijken tijd aan G. Stout, te Tiel, op de uitvinding van een door hem verbeterd Amerikaansch draagbaar dorschwerktuig en zeef.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der slagtoffers van den jongsten watersdood, een door Zr. Ms. consul te Genève overgemaakte wissel, groot twaalf honderd vijf en zestig gulden, vijf en negentig cents: voor het beloop der in Zwitserland tot dat einde gedane giften.

Naar men vernneemt, is het onlangs in de dagbladen medegedeelde adres aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, waarbij de adressanten van hunne adhaesie doen blijken aan hetgeen vooral in den laatsten tijd door die vergadering ten opzigte van de afschaffing der slavernij in de Nederlandsche West-Indische volksplantingen is verrigt, dezer dagen, van niet minder dan 385 handteekeningen voorzien, naar zijne bestemming opgezonden.

(*Hbl.*)

Staat der Nederlandsche Bank op 30 April jl: Omloopende bankbiljetten *f* 95,223,780; saldo's van rekeningen courant *f* 13,070,700.81; munt en muntmateriaal *f* 102,811,781.83.

Men vernneemt is Jhr. Mr. D. R. Gevers Deijnoot, kantonregter te Rotterdam, ten vorige jare reeds benoemd tot lid correspondent van *the Society of arts manufactures and commerce te London*, dezer dagen benoemd geworden tot vice-president honorair van *the Universel Society for the encouragement of arts and industry in London*.

(*N. R. Ct.*)

Den 28 April jl. is aan den beurtschipper Gerrit Jansen te Nijmegen, — bij uitbreiding zijner concessie van 30 November 1854 voor eene sleep-en vracht-stoomboetdienst van Rotterdam op Lobith en tusschenplaatsen, heen en terug, — tot wederopzegging vergund, met zijne stoomsleepboot, voor het geval dat daaraan behoefte bestaat, ook schepen den Rhijn, tot Lobith, te mogen opslepen.

Daar het gebleken is dat Nederlandsche reizigers op de Fransche grenzen moeijelijkheden en oponthoud ondervinden wanneer hunne paspoorten niet behoorlijk van een visum der Fransche legatie alhier, of van een der Fransche consuls hier te lande zijn voorzien, zoo wordt de aandacht der reizigers op het bovenstaande gevestigd en hun aangeraden, hunne paspoorten ter vervulling van de bedoelde formaliteit aan het Fransche gezantschap te 's Hage, of wel aan de Fransche consulaten te Amsterdam of te Rotterdam te zenden.

Mogten echter de belanghebbenden daarin, om de eene of andere reden, verhinderd worden, dan kunnen zij ook hunne paspoorten ter visering aanbieden bij de Fransche gezantschappen of consulaten in zoodanige vreemde landen, welke zij doorreizen, alvorens zij zich naar Frankrijk begeven.

Ten slotte zij nog opgemerkt, dat Fransche vice-consuls of consulaire agenten niet gemagtigd zijn tot het verleenen der meergemelde visa.

Door de Gedeputeerde Staten der Prov. Gelderland is eene voorloopige lijst vastgesteld van 121 hoogst aangeslagenen in 's Rijks directe belastingen dier provincie, welke de vereischten bezitten, om tot leden der Eerste Kamer der Staten-Generaal te worden benoemd. De hoogst aangeslagene is de heer H. J. C. J. baron van Heecke en van Enghuizen, n. l. *f* 9467.83½. Voorts de heeren A. W. C. W. baron van Pallandt van Keppel met *f* 7147.96; H. W. baron van Aylva van Pallandt van Waardenburg en Neerijnen met *f* 5708.75½; L. C. A. graaf van Limburg Stirum met *f* 3530.31½; Jhr. Mr. C. E. J. F. van Nispen van Pannerden met *f* 3243.96 enz.

Voor de prov. Zeeland bevat die lijst 52 namen en komen daarop voor als hoogst aangeslagenen de heeren Mr. J. G. Hinloopen met *f* 2,674.42; Mr. C. van der Lek de Clercq met *f* 2,550.18½; P. R. Tak met *f* 2,508.10; Mr. W. C. M. de Jonge van Ellemeet met *f* 2,487.43, enz.

De volgende nota is aan een Luxemburgsch blad medegedeeld: «Indien wij wel onderrigt zijn, dan zal de Pruissische spoorweg van Sarrebrück naar Wasserbillig over Luxemburg tot over Arlon voortgezet worden. De kolen worden langs dien weg op dit oogenblik te Grevenmarker in wagens vervoerd, om de Fransche grenzen en die van het groothertogdom te voorzien. Reeds hebben verschillende Fransche ijzersmelters in de gemeente Kayl en naburige plaatsen gronden doen aankoopen, om op het gebied van het groot-hertogdom nieuwe smelterijen op te rigten en zoo doende het betalen der regten te ontgaan. De weg van Wasserbillig naar Trier zal dan slechts eene vertakking zijn bestemd, om later Keulen met Erfeld, Prüm, en Duren te verbinden. Dan blijft nog over de vertakking van Lunenburg naar Thionville door Mondorff en Kontz. De Luxenburgsche concessie zal, zegt men, spoedig de Pruissische volgen.»

(*E. U.*)

Van regeringswege is ten behoeve van sommige kamers van koophandel en fabrieken verzonden een overzigt der te Hamburg aangekomen en van daar vertrokken zeeschepen, met aanwijzing hunner vlag, tonnemaat en bemanning; alsmede eene opgaaf der van de Boven-Elbe aangekomen schepen en houtvlotten en de derwaarts vertrokken zeil- en stoomschepen, alles gedurende 1854.

Uit Harlingen wordt gemeld, dat volgens ingekomen berigten en officiële kennisgeving, de onderhandelingen omtrent den spoorweg met Pruissen en Hanover volkomen naar wensch zijn geregeld.

Uit Arnhem wordt gemeld dd. 2 Mei:

Naar men vernneemt, zijn op de lijst van aanbeveling van candidaten voor de vacerende betrekking van substituut-griffier bij het Prof. Geregtshof in Gelderland geplaatst, de heeren Mrs.: J. M. Smits, substituut-griffier bij de arrondissements-regtbank te Arnhem; W. C. Scheidius; E. A. A. IJssel de Schepper, advokaten aldaar; terwijl op de lijst van aanbeveling van candidaten voor de vacerende betrekking van kanton-regter te Geldermalsem, zijn geplaatst, de heeren Mrs.: J. Tilenius Kruijthoff, advokaat te Thiel; des Tombes, griffier bij het kantongeregt te Ginneke in Noordbraband; en J. J. Smits, advocaat te Arnhem.

Wij hebben berigten van de Kaap de Goede Hoop van den 13 Febr. Z. M. fregat, *de Ruijter*, komm. 't Hoofd, was den 19 Jan. in de Tafelbaai voor anker gekomen, en was tot den 30 aldaar gebleven, op welken dag het schip de reis naar Batavia heeft voortgezet. Alles was aan boord in de beste oorde. De reis van Vlissingen, op den 16 Nov., was buitengewoon voorspoedig geweest; zijnde het schip in één dag het kanaal gepasseerd, en in 7 dagen tot Madera gevorderd. Dit mag inderdaad voorspoedig genoemd worden, dewijl anders de reis door het kanaal gewoonlijk verscheidene dagen duurt.

(*U. C.*)

Wij ontvingen van Paramaribo een berigt van den 21 Maart jl., aldus luidende:

«Voor eenige dagen zag men in de rivier de Commewijne tot groote verwondering van iedereen 's lands stoomboot met den procureur-generaal en eenige manschappen, de rivier opstoomen, men moest naar de plantage *Concordia* 6 a 7 uren verder op, om eenige weerspannige negers te gaan afstraffen.

«Zij hadden met nieuwjaar volgens de gewoonte eenige dagen vrij gehad, en verzochten om nog 2 dagen, die hen geweigerd werden, onder oplegging van straf. Deze straf wilden zij niet ondergaan, en moeten nu door geweld van wapenen daaraan onderworpen worden.

«Ik zal UEd. maar geene neger-afstraffing beschrijven, het is te akelig; men slaat ze soms bijna dood!»

Verhevene functie van den procureur-generaal der West-Indische kolonien, om het land door te reizen tot afstraffing van negers. Had men ten minste een ommegaand regter met 2 assistenten, die de zaken onderzochten, en behoorlijke vonnissen uitspraken.

Maar wat zoude ook dit middel de arme negers-haters. Het reglement van 1851 is immers daar; de voldoening van den Minister van Kolonien.

(*Indiër*)

---

* **Zutphen**, 2 Mei. Gister morgen is het 1e. regiment dragonders, onder kommando van den generaal van [illegible] van hier vertrokken, om met het regem. uit Haarlem, [illegible] garnizoen, te gaan verwisselen. De stedelijke dienstdoende schutterij stond aan gene zijde van de brug geschaard om het vertrekkende garnizoen te salueren.

Correspondentie.

De bijzonderheden omtrent de bevordering van zekere ontvanger tot inspecteur zullen worden medegedeeld, [illegible] aldien de inzender door het bekend maken van zijn naam aan de Redactie waarborg voor de waarheid van het door hem gesignaleerde feit geven wil.

Advertentien.

SALON DES VARIÉTÉS

van

P. Boas en N. Judels,

staande de Nieuwe Schouwburgtent op het Plein No. 1, van de Witte Societeit.

MAANDAG, 7 Mei 1855 (tot opening van het Toonel)

DE OOSTERSCHE KWESTIE,

Nieuwe kluchtige (oorspronkelijke.) Vaudeville in [illegible] bedrijf.

Na hetzelve:

DE ENGELSCHEN OP REIS

Kluchtige Vaudeville in één bedrijf, naar het Fransch, waarin de Heer JUDELS vier onderscheidene karakters zal vervullen.

Tot slot:

DE FRANSCHEN ZIJN GRAPPENMAKERS

Kluchtige Vaudeville in één bedrijf, naar het Fransch.

zullende de Hoofdrollen in bovenstaande Vaudevilles door den Heer JUDELS vervuld worden.

AANVANG TEN 8½ URE.

(833)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 3 Mei 1855.

	Pct.			Pct.	
Nederland.			**Rusland.**		
Ned. W. Schuld.	2½	61 15/16 2 5/16	*Hope* 1798/1816	5	101 7/8
Dito Certificat.	3	74	Dito 1828/1829	5	101 7/8
Dito Dito	4	90 7/8 91	Cert. 1831/1838	5	
O. I. Leening.	4		Dito Dito	4½	87 3/8
Amort. Syndic.	3½		Dito *Hope*	4	76 7/8
Hand.-Maats.	4½		Dito *Stieglitz*	5	76 7/8
Belgie.			Dito dito 5e Ser.	4	
Certificaten	2½		Dito 1854	5	81 5/16
D° *Rothschild*	2½		Inschr. Assig.	6	
Frankrijk.			Certific. dito.	6	59 3/4
Obligatiën	3		**Polen.**		
Spanje.			Obligatiën	4	
Nieuwe	1	17 15/16 18	**Oostenrijk.**		
Dito Buitenl.	3		Metalliek	5	59 1/16
D° Binnenl.s/m.	3	31	Dito bet. Amst.	5	72 3/8
Bew. Sp. Com.		4 1/8	Dito Nation.	5	68 3/8
Amort. Schuld.			Dito 1847	2½	80 13/16
Portugal.			Dito 1851/1852	2½	80 13/16
Londen nieuwe.	3	37 13/16 7/8 15/16			
Dito uitgest	4				

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. 98¼; Mexic. [illegible] 3 pct. 19⅝, 13/16; dito Onb. 19⅝, 13/16.

Van geene der genoteerde fondsen valt heden iets meer digs te vermelden. Alleen waren van Holl. fondsen, de [illegible] en van vreemde de Oostenrijksche tot verhoogde prijs gewild.

LONDEN, Woensdag 2 Mei. Consols op t. 88¾, [illegible] N. Mexic. 3 pct. 20¾, ⅞; Sardinie 85; Spanje 1 pct. 18⅛, 17⅞, 18⅛; dito 3 pct. buit. 36; dito Certific. 4, 4¼; dito Passive 3¾, 4, 3⅞, 4⅛; Russen 4½ [illegible] 88; dito 5 pct. 98; Holl. 4 pct. 90½; dito 2½ pct. [illegible] Turksche leening 73.

PARIJS, Woensdag 2 Mei. Fr. 4½ pct. 93.00; [illegible] pct. 68.80; Sp. binn. 3 pct. 31⅛; dito 1 pct. 18.[illegible]

WEENEN, Woensdag 2 Mei. N. Metall. 78; [illegible] 83¼; Bankactien 970; Loten 1854 98½; Zilver [illegible] sel op Londen 12.29; dito op Parijs 148⅝.

MADRID, Dingsdag 1 Mei. Sp. 3 pct. binn. [illegible] pct. 18.40.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Graven[illegible]